

Sygn. akt V CZ 42/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi I. S.

przy uczestnictwie P. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu

Rejonowego w Sosnowcu z dnia 30 czerwca 2005 r. sygn. akt II Ns 529/04

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 6 sierpnia 2015 r.,

zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Rejonowego w Sosnowcu

z dnia 17 czerwca 2014 r., sygn. akt II Ns 529/04,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy w Sosnowcu odrzucił na podstawie art. 424⁶ skargę I. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia z dnia 30 czerwca 2005 r. wydanego w sprawie o podział majątku wspólnego, wniesioną osobiście przez skarżącą z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c.

Na postanowienie to skarżąca wniosła do Sądu Najwyższego osobiście sporządzone zażalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje przymus adwokacko-radcowski. Przymus ma charakter bezwzględny i obejmuje wszystkie postępowania toczące się przed Sądem Najwyższym.

Objęte przymusem zażalenie, wniesione osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej jest dotknięte brakiem nieusuwalnym, co powoduje konieczność jego odrzucenia, jako niedopuszczalnego, bez wzywania do uzupełnienia tego braku oraz bez możliwości odnoszenia się do zawartych w nim zarzutów.

Z tej przyczyny, na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ art. 424⁶ § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.